

Torrefeta i Florejacs va celebrar al Llor la festa del municipi

TORREFETA I FLOREJACS. - Unes 150 persones es van trobar la nit de 31 d'agost al nucli del Llor per celebrar una nova edició del "Fem Municipi", la trobada intergeneracional del municipi de Torrefeta i Florejacs. La festa va començar amb un taller de pintura sobre textil per als infants, els quals van estampar les seves mans de colors en les samarretes que van lluir posteriorment. Després de berenar i jugar pel nucli del poble, tothom es va concentrar entorn a les brases que coïen les botifarres que soparien veïns del Llor, Sedó, Torrefeta, Sant Martí de la Morana, Palou, Ribet, Florejacs i Bellvei. La festa va acabar amb música disco fins a altes hores de la matinada.

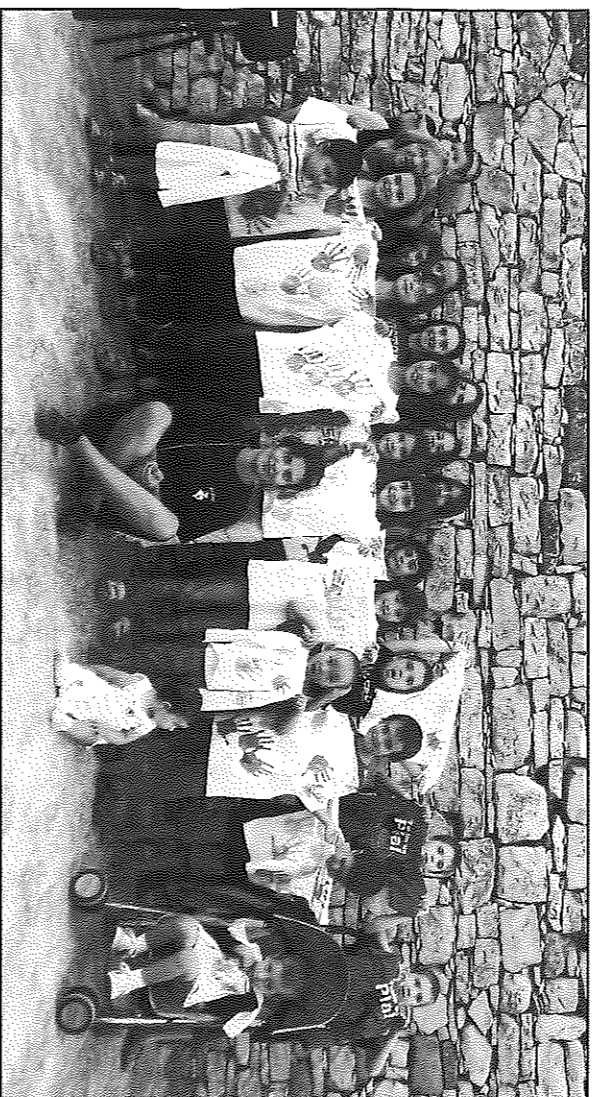
L'ajuntament ha mani-

Una carpa va acollir el sopar que va aplegar tots els veïns del municipi.

festat que aquesta jornada és "fruit de la col·laboració de les entitats de Torrefeta i Florejacs, a les quals s'ha d'agrair la il·lusió, l'esforç i la dedicació amb la que han

preparat l'esdeveniment i ja es comença a pensar en la ubicació de la propera edició d'aquesta trobada", ja que es preveu que sigui itinerant per a tots els seus nuclis.

Els més petits van participar en un taller per dissenyar les seves pròpies samarretes

Galeria de Personatges

René Rodriguez

La trobada i la llarga xerrada amb en René m'ha fet viure unes noves experiències, com deixar de banda la terrassa d'un bar o una cafeteria o un banc del carrer per dialogar amb el meu interlocutor... No, avui ha estat diferent, ja que la trobada ha tingut lloc dins d'un dels castells segarrencs propers a Cervera.

En René, un ciutadà bolívia, nascut a Sucre, fisioterapeuta col·legiat, té 32 anys, casat i amb dos fills (que viuen a Barcelona). Em manifesta que li agrada viatjar i conèixer el món, coneix Roma, Carcasona, etc... i moltes ciutats espanyoles. Diu que ha fet molts bons amics per Espanya, més que per Bolívia, pàtria de la que no sent una enyorança extrema o compulsiva. Em diu que, "de sentir-la, l'enyorança, d'aquesta manera, segur que no em permetria viure feliç". Viu amb intensitat el present car vol fruir-ho tot d'una manera plena i joiosa. Parla molt bé

el català, el castellà i està perfeccionant l'anglès.

En arribar a Catalunya senti una gran sorpresa en veure que aquí es parlava un idioma diferent del castellà, ja que ell desconeixia l'existència del nostre idioma. Defineix la nostra cultura com "molt bonica". Em manifesta la seva admiració per les nostres festes populars, li agraden molt els correfocs de Cervera, l'Aquelarre, els castells en els que hi veu el resultat de la força que dona la unió de tots els components d'aquestes manifestacions, i afegeix que també li agraden els cargols, la boifarra, les mongetes, em diu que és un fan de la "paella",

etc... i m'explica com la influència hispana a Bolívia va deixar molt noms de ciutats i cognoms d'origen hispanos, com és el cas propi. Bolívia

te un riu Guadalquivir, pobles com San Lucas, la ciutat de Tarija (per Tarija) i també molts cognoms d'ascendència canària.

Posats a parlar del seu

Novapantalla informativa a Guissona

GISSONA. - La Regidoria d'Urbanisme de l'Ajuntament de Guissona ha adquirit una pantalla gegant, que ha estat ubicada a la plaça Bisbe Benlloch, al costat de l'edifici consistorial, amb l'objectiu d'informar als veïns de la vila sobre les notícies d'interès

i altres aspectes d'agenda de la vila. A més, aquesta pantalla oferirà missatges publicitaris dels comerços i empreses de la vila o bé de l'entorn, mitjançant els quals està previst finançar totalment el lloguer que es paga per la pantalla.

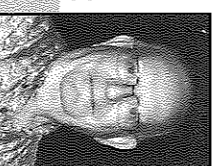
Des d'aquesta setmana, la pantalla gegant es troba ja en funcionament

Sant Guim de la Plana ha renovat el paviment d'un dels seus carrers

SANT GUIM DE LA PLANA. - L'Ajuntament de Sant Guim de la Plana ha millorat aquest estiu un dels carrers de l'interior d'aquell nucli. L'alcalde, Josep Llobet, ha explicat que el paviment es trobava en molt mal estat, principalment per factors climatològics i pel molt temps que va ser asfaltat, i fins i tot "hi havia un bony que pràcticament impedia el pas dels vehicles". Les obres, que s'han pogut dur a terme gràcies a una ajuda de la Diputació de Lleida, han suposat la inversió d'uns 6.000 euros, i han permès aixecar el paviment existent, compactar la grava inferior i pavimentar de nou els 40 metres que aproxi-

madament té aquell carrer. A la vegada, en l'actuació es va incloure l'arranjament de dos punts més del poble, al carrer Prat i a la plaça de l'Església. Per altra banda, el municipi té pendent d'executar de forma imminent el projecte d'instal·lació de lames de protecció a les finestres del nou local social de Vicfred, per tal de poder evitar així l'entrada de la llum del sol. Aquest és un projecte completari en la construcció ja finalitzada de l'esmentat local, que es durà també a terme gràcies a una subvenció de la Diputació de Lleida. "En el termini d'un mes, segurament quedarà fet", ha assegurat l'alcalde.

Josep Maria Poblet

país, m'explica els diferents noms amb que al llarg del temps ha estat coneguda la Capital Sucre, la ciutat dels quatre noms: any 1538, Charcas; any 1776, La Plata; any 1825, Chuquisaca (en aquesta viutat va sorgir el primer crit llibertari de la nació); i finalment Sucre; en homenatge a

Antonio José de Sucre i Simón Bolívar, els llibertadors de Bolívia. El poble bolivià és molt religiós i l'arribada dels espanyols va contribuir a fer una transmutació de festes paganes en festes religioses, que encara perduren en l'actualitat. En René té els pares a Bolívia, que visita sempre que pot.

I acabem la xerrada tornant al tema de l'enyorança, i em manifesta que la gran integració a la nostra terra ha fet que aquest sentiment resti menys punyent del que segu-

rament seria si la seva vida no hagués trobat un veritable sentit aquí a Catalunya. És un lector constant, li agrada molt llegir llibres escrits en el nostre idioma. Parla amb passió dels seus projectes de vida, igual que pels seus fills, confia i té fe en el futur, que sap que guanyarà amb el seu esforç.

Reconec que per a ambdós ha estat una xerrada plena i esperançadora. La vitalitat d'en René és contagiosa, beneficiosa, s'expressa amb lleialtat i sinceritat, mirant-les els ulls, s'endevina que és un home amb una enorme força de voluntat. Per acabar, li faig unes fotografies davant del portal del castell, davant d'unes pedres que han resistit el pas dels anys i dels elements de tola mena amb fermesa, amb constància, sense defalliments, i amb garanties de futur... Ha estat la foto perfecta, la que es mereix en René.